ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11—1; Administracja od 9—3.

Poznań, dnia 15 września 1932

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 30 zł, półrocznie 15 zł, kwartalnie 7,5 zł, zagranicą z przesyłką rocznie 36 zł, półrocznie 18 zł, kwartalnie 9 zł. Numer pojedyńczy 1,5 zł.

NR. 18 Wydawca: *Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.* **ROK 11**

Opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

Na podstawie wniosków i projektów, opracowanych przez Międzyministerjalną Komisję dla Spraw Bezrobocia, która na miejsce rozwiązanego w czerwcu Naczelnego Komitetu, objęła tymczasowo na okres miesięcy letnich sprawy, związane z akcją łagodzenia skutków bezrobocia — Rada Ministrów uchwaliła rozporządzenie o pomocy bezrobotnym, ogłoszone w formie dekretu Prezydenta Rzplitej z dnia 23. VIII. 32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 664).

Rozporządzenie to, celem łagodzenia skutków braku pracy i niesienia pomocy bezrobotnym, nie posiadającym środków utrzymania i nie pobierającym zasiłków na wypadek braku pracy, oraz rodzinom tych bezrobotnych — powołuje do życia specjalną instytucję pod nazwą „Fundusz Pomocy Bezrobotnym". Fundusz Pomocy Bezrobotnym w odróżnieniu od Naczelnego Komitetu dla Spraw Bezrobocia, będzie instytucją stałą, wyposażoną w osobowość prawną. Zapewni mu to większą spoistość i możność bardziej planowego wypełniania zadań, tembardziej, że jednocześnie rozporządzenie ustanawia na jego rzecz specjalne opłaty, które stanowić będą stałą podstawę jego dochodów. Są to mianowicie opłaty: 1) od kwitów komornianych, 2) od biletów wstępu na publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zawody sportowe, 3) od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), 4) od cukru, 5) od piwa, 6) od schowków (safesów), 7) od żarówek elektrycznych, 8) od spożycia gazu i 9) od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych.

Opłaty od kwitów komornianych wynoszą w stosunku miesięcznym: od komornego do zł 99,99 — groszy 25; od zł 100 do 150 — groszy 50; od komornego ponad 150—200 — groszy 75 i od komornego ponad 200 — 1 zł. Opłaty powyższe obciążają właścicieli nieruchomości przyczem jednak nie podlegają im kwity komorniane (t. j. wszelkie dowody, stwierdzające rzeczywiście otrzymane komorne) od mieszkań 1—2 izbowych. Zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 26. 8. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 670) właściciele nieruchomści obowiązani są sumę tych opłat w ciągu 15 dni po otrzymaniu komornego uiścić w kasie gminnej, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w P. K. O., składając równocześnie w kasie gminnej wykaz otrzymanych sum komornego, pobranego w ub. miesiącu wraz z obliczeniem opłat, przypadających od wydanych kwitów. Według prowizorycznych obliczeń Fundusz Pomocy Bezrobotnym z tego źródła otrzymać ma rocznie kwotę około 2 milj. zł.

Opłaty od biletów wstępu wynoszą w zależności od ceny biletu od gr. 5 (przy cenie biletu od gr. 50 do gr. 99) do 50 groszy (przy cenie biletu zł 5 i wyżej. Uiszczają je osoby nabywające bilety, inkasują zaś je i są za nie odpowiedzialni właściciele przedsiębiorstw, lub osoby, odpowiedzialne za przedsiębiorstwo, albo urządzające zabawy, rozrywki, zawody lub widowiska. Bilety na amatorskie zawody sportowe, wyścigi konne oraz na zabawy i rozrywki i widowiska, urządzane dla żołnierzy, lub dla młodzieży zakładów naukowych, wyłączone są z pod opłat. To źródło przyniesie rocznie około 5 milj.

Opłaty od stawek w totalizatorze, w wysokości 1% od stawki, inkasują i są za nie odpowiedzialne towarzystwa wyścigów konnych. Z tych opłat preliminuje się kwotę roczną w wysokości około zł 500 tys.

Opłata od schowka wynosi zł 5 miesięcznie od jednego schowka. Opłacają je osoby, biorące w najem schowki, inkasują zaś je i są za nie odpowiedzialne przedsiębiorstwa. Dadzą one około zł 750 tys.

Opłata od żarówek elektrycznych wynosi gr 20 od żarówki. Obowiązek uiszczenia opłaty od żarówek powstaje dla producenta z chwilą ich sprzedaży na rynku wewnętrznym, przyczem opłatom podlegają jedynie żarówki, wprowadzone do obrotu handlowego oddzielnie od aparatów, których część składową stanowią. Przypuszczalny dochód z tego źródła wyniesie około zł. 500 tysięcy.

Opłaty od gazu, wynoszące 5% od sumy należności, wskazanej na rachunku (bez opłat za używanie gazomierzy i innych dodatkowych należności), pobierane będą tylko od domowego spożycia gazu w lokalach, nie posiadających charakteru przemysłowego. Uiszczają je odbiorcy gazu, inkasują zaś je sprzedawcy, przy każdorazowem regulowaniu należności przez poszczególnych odbiorców.

Wreszcie, jeżeli chodzi o opłaty od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych, podlegają im osoby, przebywające w tych lokalach w godzinach od 24 do 6 (z wyjątkiem osób zarządzających i zatrudnionych). Opłaty te, wynoszące gr. 50 od osoby, inkasują właściciele, dzierżawcy lub zarządzający zakładów, którzy w tym celu otrzymają bloczki odpowiednio ponumerowane i ostemplowane. Wysokość wpływu z tego źródła trudno jest narazie ustalić.

Wszystkie powyższe opłaty, łącznie z wprowadzonemi już poprzednio na podstawie postanowień odnośnych Ministrów opłatami kolejowemi (zł 5 miljn. rocznie), oraz telefonicznemi i radjowemi (zł 1 milj.) powiny dać rocznie około zł 19 miljn. Wprowadzenie wszystkich powyższych opłat, nastąpiło z dniem 1. 9. r. b.

Uchwały zjazdu Związku Izb przemysłowo-handlowych R. P.

Dnia 29 sierpnia 1932 r. odbył się w siedzibie Izby przemysłowo-handlowej w Warszawie Zjazd Związku Izb przemysłowo-handlowych R. P., na którem zaopinjowano projekt ustawy o państwowym funduszu drogowym. Związek Izb wyszedł z założenia, że rola funduszu drogwego winna być znacznie skromniejsza od zamierzonej, gdyż dotychczasowe i możliwe do osiągnięcia w najbliższej przyszłości wpływy czynią iluzorycznem utrzymanie i budowę dróg wyłącznie ze środków uzyskiwanych z ruchu automobilowego.

Fundusz winien służyć wyłącznie na budowę i wzmocnienie dróg, przytem do obowiązku świadczeń na rzecz funduszu należy podciągnąć także i trakcję konną, a nie tylko samochodową, utrzymaniem zaś dróg należy z powrotem obciążyć budżet państwowy. Związek wypowiedział się ponadto za utrzymaniem jako opłat stałych wyłącznie opłat od wagi w dotychczasowej ich wysokości z równoczesnem skasowaniem projektowanych opłat od miejsc w autobusach.

Zdaniem Związku Izb stawka podatku od benzyny przewidziana w projekcie jest nadmierna. Stawka ta nie powinna przewyższać 10 groszy od litra.

Niezależnie od podatków od samochodów i od benzyny, na te same cele winny być przekazane: państwowy podatek od benzyny oraz cło importowe od samochodów i opon.

Poza sprawą funduszu drogowego Zjazd zajmował się kwestją scalenia podatku obrotowego od włókiennictwa oraz projektem ustawy filmowej.

Ponadto Zjazd uchwalił potrzebę zawieszenia postanowień art. 280 kodeksu karnego o karach za nieprowadzenie ksiąg handlowych do czasu wydania jednolitego kodeksu handlowego.

Sprawa ustawodawczego uregulowania dostaw i robót publicznych.

Sprawa rozdawnictwa dostaw i robót publicznych ma być uregulowana w drodze ustawodawczej w jesieni.

Opracowany jest mianowicie projekt ustawy ramowej, zbliżony do projektu wniesionego do Sejmu w roku ubiegłym.

Równocześnie przygotowywane jest rozporządzenie wykonawcze, według którego w poszczególnych resortach miałyby być wyadne dalsze rozporządzenia regulujące sprawę udzielania zamówień przez skarb państwa i instytucje publiczne zgodnie ze szczególnemi warunkami danego resortu.

Przypomnieć przytem należy, że najważniejsze postulaty sfer gospodarczych w tej dziedzinie są następujące:

1) Zabronienie przedsiębiorstwom państwowym stawania do przetargów na roboty i dostawy, oraz zaniechanie wykonywania większych robót przez instytucje państwowe i samorządowe we własnym zarządzie;

2) ogłaszanie na większe roboty jedynie przetargów ograniczonych;

3) ściślejszy nadzór nad instytucjami państwowemi i komunalnemi w kierunku powstrzymania przywozu artykułów, które mogą być wytwarzane w kraju;

4) wykluczanie firm zagranicznych od udziału w przetargach na roboty budowlane;

5) wypłacanie przez wszystkie instytucje państwowe i samorządowe zalegających należności za dostawy lub roboty;

6) przyjmowanie na zabezpieczenie wadjów i kaucyj papierów procentowych państwowych w ich pełnej wartości nominalnej;

7) dopilnowanie w trybie nadzoru, aby związki komunalne punktualnie wywiązywały się ze swych zobowiązań z tytułu udzielanych zamówień na dostawy i roboty;

8) przeprowadzenie zasady, że zamówienia mogą być udzielane tylko tym przedsiębiorstwom, które do dostawy używają surowców i półfabrykatów pochodzenia krajowego.

Sprawy socjalne.

W sprawie obniżenia składek w ubezpieczeniu od wypadków.

Swego czasu zamieściliśmy w „Życiu Gospodarczem" (Nr. Nr. 10 i 11 za rok bieżący) in extenso treść memorjału skierowanego przez związki gospodarcze Polski Zachodniej do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej odnośnie obniżenia składek ubezpieczenia wypadkowego. Ministerstwo na wniosek ten odpowiedziało pismem z dnia 30. 7. br. Nr. 2855/UR, którego brzmienie jest następujące:

„Odpowiadając na memorjał z 4. 5. r. b. l. dz. 601/32, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje, że akcja pomocy dla przemysłu i handlu i rzemiosła województw poznańskiego i pomorskiego w dziedzinie ubezpieczenia od wypadków w projektowanych przez Związek dwóch kierunkach jest niemożliwą zarówno ze względu na obowiązujące w tej mierze normy prawa jak i ze względu na stan finansowy Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.

Jedyną możliwą formą pomocy jest zrezygnowanie przez Ubezpieczalnię Krajową z pobrania w roku bieżącym ¼ wysokości składki.

Odnośna Uchwała Zgromadzenia Przedsiębiorców Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, powzięta nie bez wpływu Ministerstwa została zatwierdzoną.

Problem wysokości opłat na rzecz ubezpieczenia wypadkowego generalnie załatwi dopiero uchwalenie przez Izby Ustawodawcze projektu ustawy o ubezpieczeniu społecznem. Projekt ten zrywa z systemem repartycyjnym i przewiduje dla ubezpieczenia od wypadków składkę stałą, znacznie niższą od obecnych opłat na terenie województw poznańskiego i pomorskiego, licząc nawet wraz z projektowaną dopłatą na pokrycie niedoborów tego ubezpieczenia z województw zachodnich. Ta stała składka ułatwi przedsiębiorstwom racjonalną kalkulację oraz uchroni je od ujemnych skutków systemu repartycyjnego, polegających głównie na wzroście składki wskutek zwiększenia się liczby rent oraz na specyficznym wzroście obciążeń w okresach zmniejszania się stanu zatrudnienia.

Ministerstwo zauważa, że wnioski Związku Pracodawców oparte na fakcie obniżenia o około 150 tysięcy złotych wydatków na renty w r. 1931 w porównaniu z rokiem 1930 (patrz stronnica 2 memorjału) polegają widocznie na nieporozumieniu; gdyż Związek zapoznaje, że w roku 1930 na podstawie uchwały Zgromadzenia Przedsiębiorców Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu został wypłacony wszystkim rencistom jednorazowy zasiłek w wysokości jednomiesięcznej renty; wydatek z tego tytułu wyniósł około 250.000 zł. Z tego zatem, że wypłacono na renty mniej niż w roku 1930 nie można wysuwać wniosku o nadejściu w ubezpieczeniu wypadkowem Ubezpieczalni momentu równowagi przyrostu i ubytku rent, a tem więcej przewagi ubytku nad przyrostem.

Odnośnie do kosztów administracyjnych Wydziału Wypadkowego Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu Ministerstwo nadmienia, że w roku 1931 przeprowadzono pewne oszczędności w wydatkach osobowych. Wzrost ogólnych kosztów administracyjnych w r. 1931 w porównaniu z r. 1930, pomimo wspomnianych oszczędności w wydatkach osobowych, jest w przeważnej mierze wynikiem znacznego zwiększenia się wydatków na portorja i zapotrzebowania biurowe, spowodwanego koniecznością druku i rozesłania nowej taryfy niebezpieczeństwa i nowych orzeczeń klasyfikacyjnych, oraz wzrostu wydatków na badania wypadków i na koszta sporów przed instancjami odwoławczemi. Wydatki związane z rewizją taryfy mają charakter okresowy, zwyżka zaś wydatków na badanie wypadków i koszty odwołań nosi charakter konjunkturalny, gdyż w związku z trudnościami na rynku pracy daje się zaobserwować wzmożona ilość zgłoszeń o świadczenia oraz równorzędne zjawisko wnoszenia odwołań do instancyj odwoławczych".

Podwyższenie składek ZUPU.

W Warszawie obradowała Rada zarządzająca związku zakładów ubezpieczeń pracowników umysłowych. W obradach wzięli udział delegaci wszystkich 4-ch zakładów ubezpieczeniowych, istniejących w Polsce. Przedmiotem narad była sprawa wyczerpania się funduszów rezerwowych w dziale ubezpieczenia pracowników umysłowych na wypadek braku pracy. W wyniku wyczerpującej dwudniowej dyskusji, Rada związku uchwaliła projekt zarządzeń doraźnych, mający na celu zapewnienie w dobie kryzysu równowagi finansowej tego ubezpiecznia na najbliższą przyszłość.

Uchwalony projekt przedłożony będzie Ministerstwu Opieki Społecznej. Projekt związku wychodzi z założenia, iż w chwili obecnej nie można liczyć na uzyskanie pomocy ze strony Skarbu Państwa, ani też nie można podwyższać obciążeń warsztatów pracy. W tej sytuacji propnowane prze Radę związku zmiany opierają się na następujących zasadach:

1) Podwyższenie składki, przypadającej na pracowników, o 2 proc. płacy.

2) podwyższenie podstawy wymiaru składek dla 2-ch najwyższych grup zarobkowych z 560 na 640 zł i 720 zł.

3) Obniżenie zasiłków dla bezrobotnych pracowników umysłowych przeciętnie o 16 proc. z zastosowaniem progresji.

4) Ograniczenie zasiłków dla pracowników sezonowych i dla bezrobotnych, wyjeżdżających zagranicę.

Zmiany powyższe mają mieć charakter przejściowy od czasu osiągnięcia r ównowagi finansowej w dziale ubezpieczenia pracowników umysłowych na wypadek braku pracy. Przewidując, że propnowane środki mogą nie wystarczyć na pokrycie deficytu, Rada doszła do wniosku, iż całkowite usnięcie niedoboru mogłoby nastąpić, bądź w drodze zaciągnięcia należycie gwarantowanej pożyczki w dziale ubezpieczenia emerytalnego, bądź przez przedłużenie okresu ubezpieczenia uprawniającego do zasiłków z funduszu ubezpieczenia na wypadek pracy. Rada związku uznała jednak za bardziej wskazane, aby w obecnej chwili był raczej zastosowany środek pierwszy, t. j. zaciągnięcie pożyczki w dziale zabezpieczenia emerytalnego.

Sprawy celne i dewizowe.

Kiedy nie należy stosować ceł maksymalnych do towarów niemieckich.

Ministerstwo Skarbu wystosowało okólnik do wszystkich dyrekcyj ceł, Urzędów celnych oraz Inspektoratu ceł w Gdańsku w sprawie stosowania ceł maksymalnych.

Okólnik ten zarządza, że nie należy stosować ceł maksymalnych do towarów pochodzenia niemieckiego, objętych listami A. i B. o ile towary te znajdowały się przed 1 kwietnia br. w składach urzędowych, kolejowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnem.

Do towarów tych, gdy chodzi o cła maksymalne, niema również zastosowania 14-dniowy rygor przewidziany w par. 6 ust. 1 rozp. ministra skarbu o postępowaniu celnem.

Nie należy też stosować cła maksymalnego: a) do przewoźnych przez podróżnych przedmiotów, które nie mogą być zwalniane od cła na podstawie art. 10 p. 11 rozporządzenia o taryfie celnej, pod warunkiem, że przedmioty te nie mają charakteru handlowego, oraz, że nie zachodzi podejrzenie, iż podróż przedsięwzięto jedynie w celu wprowadzenia przedmiotów tych z ominięciem cła maksymalnego.

Analogicznie od postanowień par. 1 okólnika z dn. 24 czerwca 1930 r. nie należy wymagać świadectw pochodzenia w celu niestosowania cła maksymalnego do wzorów i próbek towarów, przybywających z krajów traktatowych w drobnych ilościach, nie mających charakteru handlowego.

Gdy chodzi o towary, pochodzące z jednego z państw (poza Rzeszą niemiecką), które nie zawarło z Polską umowy handlowej, oraz w której niema ani dyplomatycznej ani konsularnej placówki polskiej, świadectwa pochodzenia, stwierdzające pochodzenie towaru nie z Rzeszy niemieckiej, może być zawizowane przez placówkę polską, akredytowaną w innem państwie najbliższem miejscu pochodzenia towaru.

Reglementacja dewiz w Rumunji.

Eksporterzy polscy napotykają ostatnio na niejakie trudności w rewindykowaniu swych należności z Rumunji. Jak donosi jednak Państwowy Instytut Eksportowy rumuńska reglamentacja dewizowa wykonywana jest dotąd w stosunku do potrzeb importu liberalnie, t. j. potrzebne dewizy są przydzielane conajwyżej z opóźnieniem. Natomiast zdarzały się wypadki, że zasłaniając się trudnościami, związanemi z reglementacją dewizową, niektóre firmy rumuńskie uchylały się od akuratnego regulowania swych zobowiązań, podczas gdy w rzeczywistości otrzymanie przydziału dewiz było możliwe.

W wypadkach więc powstawania trudności z racji rumuńskiej reglamentacji dewizowej jest wskazanem, aby eksporterzy polscy skomunikowali się niezwłocznie z Radcą Handlowym przy Poselstwie R. P. w Bukareszcie (Str. Polona nr. 27), podając mu wszelkie szczegóły dotyczące tranzakcji, a w szczególności rodzaj i lość towaru, daty dostawy i płatności, warunki płatności, firmę odbiorczą, firmę reprezentanta etc. Radca Handlowy ma możność przeprowadzenia w poszczególnych wypadkach skutecznej interwencji w Banku Narodowym. Kopję pisma do radcy Handlowego przesyłać należy do P. I. E.

Prawo i sąd w życiu gospodarczem.

Orzecznictwo podatkowe.

Podatek dochodowy.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał w ostatnim czasie znów kilka orzeczeń interpretujących ważne zasady w zakresie obowiązującego podatku dochodowego. Ustalił on m. in. następujące tezy:

1) Różnica kursowa, powstała przy częściowej spłacie pożyczki inwestycyjnej, nie podlega potrąceniu z przychodów (art. 8 p. I. ustawy o państwowym podatku dochodowym poz. 441 Dz. U. z 1925 r.). (Wyrok N. T A. z dn. 22 stycznia 1932 r. L. Rej. 2962/31).

2) A. W razie wymiaru zaocznego władza nie może dowolnie ustalić procentu zyskowności przedsiębiorstwa.

B. Oparcie obliczenia dochodu podatkowego na innych okolicznościach faktycznych, aniżeli te, któremi uzasadniono wezwanie płatnika do udzielenia wyjaśnień, stanowi wadliwość postępowania. (Wyrok N. T. A. z 4 marca 1932 r. L. Rej. 8178/31).

Podatek przemysłowy.

1) Podpisanie przez podatnika protokółu rewizji ksiąg handlowych, w którym buchalter Urzędu Skarbowego ustalił pewne formalne braki ksiąg, nie zwalnia Komisji Szacunkowej od obowiązku powzięcia uchwały co do mocy dowodowej ksiąg i zawiadomienia o niej podatnika (art. 76 ustępy 3 i 4 ustawy z dnia 15. 7. 25 r. o państwowym podatku przemysłowym — wyrok N. T. A. z dnia 30. 12. 31 r. L. Rej. 1896/30).

2) Obowiązek udowodnienia zaistnienia warunków, uzasadniających w myśl ustawy o p. p. p. — ustęp 3 art. 7 — stosowanie zniżonej stopy podatkowej, przewidzianej dla obrotów, pochodzących ze sprzedaży hurtowej, ciąży na płatnikach (Wyrok N. T. A. z dn. 2. III. 32 r. L. rej. 2546/30).

3) a) Ustawa o państwowym podatku przemysłowym nie uprawnia w żadnym przepisie władzy do jednostronnego ustalenia obowiązku podatkowego.

b) Protokół z lustracji przedsiębiorstwa, spisany bez współudziału podatnika i nie podany temuż do wiadomości, nie stanowi wystarczającej podstawy do ustalenia obowiązku podatkowego (wyrok N. T. A. z dn. 27. I. 32 r. L. rej. 8074/30).

4) Słupy telegraficzne, sprzedane przedsiębiorstwu Polskiej Poczty i Telegrafów nie podpadają pod pojęcie „celem eksploatacji“ w rozumieniu ustępu 3 art. 7 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (wyrok N. T. A. z dn. 24. 11. 31 r.).

Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

„Za ustalone regulaminem pracy dyżury, nie należy się pracownikowi dodatkowe wynagrodzenie, jeżeli godziny dyżurów mieszczą się w ramach ustalonego przez prawo czasu pracy.

Nieupominanie się o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w czasie trwania umowy o pracę nie skutkuje utraty prawa ich dochodzenia.

Dodatkowe wynagrodzenie należy się pracownikowi dopiero za siódmą godzinę w soboty i dziewiątą w dnie pozostałe powszednie. Skrócenie dnia pracy na skutek umowy stron niema wpływu na określenie godzin nadliczbowych". (Orzeczenie Izby I. S. N. z dnia 4. II. 1932 r. C 1835/31).

Odprawa pracownika umysłowego.

„Przy obliczaniu przypadającej pracownikowi umysłowemu odprawy, pracodawcy wolno uwzględnić należne od pracownika potrącenia z tytułu danin i opłat publicznych". (Orzeczenie Izby I. S. N. z dnia 12. i 21. I. 1932 r. Nr. C 2402/31).

Zmiana rozporządzenia wykonawczego o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

W Monitorze nr. 209/32 ukazało się rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z 20. 8. 1932 r., zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia Prezydenta R. P. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Zmianie uległy §§ 16, 17, 18, 26.

1) § 16. Pracowników umysłowych, którzy objęli w ciągu miesiąca kalendarzowego zatrudnienie, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia, o ile zatrudnienie to trwało przynajmniej 14 dni w ciągu tego miesiąca, obowiązany jest pracodawca, bez względu na to, czy pracownicy ci byli poprzednio ubezpieczeni, zgłosić do właściwego Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych najpóźniej do dnia 10-go miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek ubezpieczenia. Zgłoszenie to ma być podpisane przez pracodawcę i pracownika".

2) § 17. Pracodawca jest zobowiązany zawiadomić Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w terminie, określonym w § 16 o ustaniu obowiązku ubezpieczenia pracownika oraz o wszelkich zmianach, jakie nastąpiły w ciągu ubiegłego miesiąca kalendarzowego w wynagrodzeniu pracownika, jako też w jego stosunkach służbowych i rodzinnych. Zawiadomienia należy uskuteczniać oddzielnie dla każdego pracownika.

3) § 18. Pracodawca jest obowiązany przesyłać na żądanie Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w terminie przez Zakład oznaczonym sporządzony wykaz imienny wszystkich zatrudnionych u niego w określonym dniu pracowników umysłowych, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia.

4) § 26. Pracowników umysłowych, posiadających warunki, określone w art. 2 do 4, a żądających zwolnienia od obowiązku ubezpieczenia z powodów, wymienionych w art. 6, zgłasza pracodawca na formularzu, dając powód, uzasadniający prawo żądania tego zwolnienia oraz dołączając odpowiednie dowody.

Jeżeli Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń, stwierdzi brak warunków uzasadniających prawo żądania zwolnienia od obowiązku ubezpieczenia, doręcza pracownikowi i pracodawcy orzeczenie o uznaniu obowiązku ubezpieczenia i wezwanie do uskuteczniania zgłoszenia w myśl § 16 z pouczeniem o przysługujących im środkach prawnych.

Dotychczasowe formularze zgłoszeń, wykazów itd. zastępuje się nowemi formularzami.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. 9. 9. 32 r., z tem, że postanowienia §§ i 3 będą stosowane na poszczególnych obszarach, objętych działaniem Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, z dniem ogłoszenia w dzienniku urzędowym „Monitor Polski" zmiany statutu danego zakładu, dokonanej w myśl niniejszego rozporządzenia.

O stosowaniu ustawy karnej skarbowej.

W nr. 72 Dziennika Ustaw ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 23 sierpnia 1932 r. o stosowaniu przepisów ustawy karnej skarbowej do przepisów w zakresie: podatku od cukru, podatku od olejów mineralnych, sztucznych środków chłodzących, wywozu zagranicę złota, prawa lotniczego, opłaty od kart do gry, oraz państwowego podatku przemysłowego. Rozporządzenie to jest nowelizacją szeregu artykułów odnośnych rozporządzeń z dnia 13 września 1927 r. z 7 października 1927 r. z 7 marca 1928 r. z 15 lutego 1928 oraz z 19 grudnia 1931 r. Rozporządzenie upoważnia Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw R. P. jednolitego tekstu rozporządzeń Prezydenta Rzplitej oraz odnośnych ustaw. Rozporządzenie weszło w życie z dnie ogłoszenia, tj. 27 sierpnia br. i ma zastosowanie również do przestępstw popełnionych przed jego wejściem w życie.

Różne.

Obowiązek uczęszczania uczniów terminujących w przemyśle i handlu do szkół dokształcających.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu w związku z początkiem roku szkolnego przypomina pp. pryncypałom, że zgodnie z przepisami prawnemi, zawartemi w dziale VI rozporządzenia Prezydenta R. P. z 7. 6. 27 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. poz. 408) — uczniowie (uczenice), terminujący w przemyśle i handlu winni uczęszczać regularnie do szkoły dokształcającej przez cały czas nauki (także po ukończeniu 18 roku życia).

Nie stosującym się do tego obowiązku, tak pp. pryncypałom jak uczniom grożą kary, przewidziane w prawie przemysłowem.

Zajęcia szkolne w szkołach dokształcających rozpoczęły się z dniem 1 września br.

Przy tej sposobności Izba Przemysłowo-Handlowa przypomina, że z nowoprzyjętemi uczniami (uczenicami) należy zawrzeć umowę na piśmie (stanowi to wymóg ustawy przemysłowej). W umowie należy 1) określić przemysł, w którem uczeń ma być kształcony; 2) podać czas trwania nauki; 3) wyszczególnić wzajemne świadczenia — (zarówno bezpłatne zatrudnienie uczniów, jak i pobieranie opłat za naukę jest zabronione), 4) przytoczyć warunki rozwiązania umowy. (Formularze kontratku są do nabycia w Zw. Towarzystw Kupieckich w Poznaniu, ul. Zwierzyniecka 12 w cenie 30 gr.)

Obniżenie opłat telefonicznych.

Aby umożliwić szerszym kołom publiczności, a zwłaszcza sferom przemysłowo-handlowym korzystanie z urządzeń telefonicznych, ministerstwo poczt i telegrafów z dniem 1 września rb., obniżyło o 50 proc. opłaty za zakładanie nowych telefonów.

Niezależnie od tego przewidziane są dalsze ulgi, a mianowicie: 1) w centralach, gdzie są wolne numery i niewykorzystane przewody telefoniczne na sieciach miejskich udzielana jest nowozgłaszającym się dalsza zniżka do nowych opłat w wysokości 50 proc., 2) mieszkający poza miastem, o ile w jego kierunku znajduje się niewykorzystany przewód telefoniczny, zapłaci rzeczywiste koszta doprowadzenia, będącego w mowie przewodu — do stanu używalności; 3) kto obejmuje mieszkanie z telefonem, z którego poprzedni abonent zrezygnował, zapłaci tylko 25 proc. opłat.

Przy zgłoszeniu o założenie telefonu nowy abonent płaci tylko 25 złotych, resztę zaś, w zależności od wysokości całych opłat, w 10 lub 20 ratach miesięcznych.

Nowelizacja przepisów prawnych o zapobiegania upadłości.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zwróciło się do Związku Izb Prezmysłowo-Handlowych z żądaniem przedstawienia w terminie kilkotygodniowym wniosków w sprawie ujednolicenia i znowelizowania przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie zapobiegania upadłości.

Związek Izb zwrócił się przeto do organizacyj gospodarczych o nadesłanie uwag, a w pierwszym rzędzie o wypowiedzenie się, czy nie należałoby na podstawie doświadczenia, popartego dotychczasową praktyką, żądać przeprowadzenia zasady, że zapobieganie upadłości odbywać się winno odrazu przez otwarcie postępowania układowego.

Nowy dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 1 września 1932 r. mianował dyrektora departamentu akcyz i monopoli w ministerstwie skarbu Juljana Kulskiego, dyrektorem Państwowego Monopolu Spirytusowego. Dotychczasowy dyrektor Monopolu Spirytusowego inż. Antoni Krahelski został odwołany do ministerstwa skarbu.

Wykaz norm średniej zyskowności.

W biurach Związku Fabrykantów w Poznaniu mogą osoby zainteresowane przejrzeć wykaz norm średniej zyskowności, ustalonych przez Izbę Skarbową w Poznaniu na rok podatkowy 1932.

Wyroby firm krajowych, godne polecenia:

Ceny ogłoszeń w dziale niniejszym wynoszą 25,— zł za 1 wiersz na rok 1932.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1 — Czcionkami Drukarni Polskiej S. A. w Poznaniu.
Redaktor odpowiedzialny Dyrektor Franciszek Łyczywek.